

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. január 8.

15. szám.

Magyar szakvizsgák.

Lapunknak mult évi november hó 13-án megjelent 7-ik számában „Magyar erdőörök” című vezércikkünkben foglalkoztunk volt a „Budapesti Hirlap” hasábjain hasonló cím alatt megjelent egy közleménnyel, melynek az volt a veleje, hogy a mult év őszén Kassán megtartott erdő-öri szakvizsgán a jelentkezők egy része meg lett bukztatva azért, mert tótajku létére nem tudott egyes kérdésekre magyarul felelni, többen pedig látván azt, hogy tőlük a magyar nyelven való vizsgázást — bár csak részben is — megkivánják, a vizsgálatról vissza-
léptek.

Nem ismerve a közelebbi adatokat, akkor bírálat tárgyává tettük a kassai vizsgálóbizottság eljárását s helytelenítettük azt, hogy a magyar nyelven való vizsgázás követelését nem előzte meg előzőleg megfelelő közhirrététel, minek következményeképp azok, kik a magyar nyelvet nem birták, vagy egyáltalán nem jelentkeztek volna a kassai szakvizsgára és máshová, talán Pozsonyba vagy Besztercebányára mentek volna vizsgázni, vagy pedig a vizsgáig igyekeztek volna ha nem is teljesen, de legalább annyira elsa-
játítani a magyar nyelvet, hogy a kívántakat, a mik közé a főbb fanemek nevei s egyes más szakkifejezések tartoznak, magyarul megtanulták volna, a mi utóvégre nem is lett volna valami ördögi mesterség, mert hiszen az illetők azoknak a fanemeknek latin elnevezéseit minden

valószínűség szerint megtanulták a nélkül, hogy egyébként latinul tudtak volna.

Most erre a cikkünkre, illetőleg az ebből kifolyólag adott egyik szerkesztői üzenetünk nyomán helyreigazító sorokat kaptunk, a melyek szerint elől jelzett cikkünk feltevései nem egészen helyesek. Azt mondja ugyanis a helyreigazító közlemény, hogy a kassai királyi erdőfelügyelőség már a vizsgára bocsátás tekintetében kiadott értesítésekben nyíltan és határozottan kifejezést adott annak, hogy az erdőöri szakvizsga egyedül csak magyar nyelven tehető le, de megengedtetik azoknak, kik magukat a magyar nyelvben eléggé szabatosan kifejezni nem képesek, hogy ezt a hiányt anyanyelvükön pótolhassák. Megengedte továbbá a kir. erdőfelügyelő ur azt is, hogy a vizsgára készülők már a vizsga előtt egy-két nappal megjelenhessenek az erdőfelügyelőségénél, hogy az ott elhelyezett rovar-, falevél- és maggyűjteményt tanulmányozhassák, sőt az így jelentkezőknek oktatásáról is gondoskodott.

Az előadottak szerint tehát a kassai királyi erdőfelügyelőséget vád nem érheti s az illető elbukottak és visszalépettek inkább csak önön magukat okolhatják azért, hogy a szakvizsgát le nem tették, annyival inkább, mert a helyreigazító sorok írója szerint a kassai vizsgálóbizottság már egy évvel előbb, a szakvizsgák megtartása alkalmával a jelentkezők előtt szóval kijelentette, hogy jövőre a vizsga nyelve már csak magyar lehet.

A helyreigazításnak örömmel adunk helyet, csak még egyet szeretnénk konstatálni, azt ugyanis, hogy a kassai királyi erdőfelügyelőség vagy a vizsgálóbizottság arra vonatkozólag, hogy a szakvizsgák jövőben csak magyar nyelven legyenek letehetőek, az illetékes szakminisztériumhoz is felterjesztést tett és erre nézve javaslatát ott, mint tulajdonképpen egyedül illetékes helyen megtette.

Mint ugyanis már az elől említett cikkünkben hangoztattuk, az ilyen valóban életbevágó kérdésnek nem szabad olyanná feltűnnie, mintha az csak helyi érdekű lenne, hanem azt általánossá, tehát országossá kell tenni, mert csak így lehet érvényt szerezni az ilyen fontos intézkedésnek.

Addig, míg csak egy királyi erdőfelügyelőség teszi kötelezővé a szakvizsgáknak magyar nyelven való megtartását, a másik pedig megmarad a régi sablon mellett, nincs kilátás arra, hogy a rendelkezésnek gyakorlati haszna lenne, mert azok, akik a hivatalos magyaron kívül valamely más és az ő anyanyelvüket képező nyelven óhajtanak vizsgázni, egy más királyi erdőfelügyelőséghez fordulnak kérvényeikkel a vizsga letehetése végett, ezzel legfőleg csak annyit kockáztatván meg, hogy messzebb kellett volna utazniok, a vizsga letevése néhány koronával több költséget fog nekik okozni. A dolog vége pedig az lesz, hogy az a cél, melyet a hazafiasság sugallatából a kassai vizsgálóbizottság maga elé tűzött, nem lesz elérve.

Mi mindenkoron hangoztattuk s hangoztatjuk ma is és fogjuk a jövőben is hangoztatni, hogy a közpályán működő minden polgártársunknak szüksége van a hivatalos magyar nyelv tudására, legalább olyan irányokban, hogy magát képes legyen ezen nyelven érthetően kifejezni, sőt azt is állítjuk, hogy szüksége van a magyar nyelvre a közpályáktól távol álló minden egyes egyénnek s így a legutolsó földmives embernek vagy napszámosnak is, mert utóvégre ezek is gyakran jönnek abba a helyzetbe, hogy olyan körökkel vagy hatóságokkal kell érintkezésbe lépniök, hol már a saját érdekük is megkívánja a hivatalos magyar nyelv ismeretét.

Azt mi készséggel elismerjük s nem is fogja senki sem vitatni vagy megcáfolni akarni, hogy az erdőkezelésnek magának mint ilyennek külön nyelvtudományra nincs szüksége s hogy a német, tót vagy román ember, ki a saját anyanyelvén kívül más nyelvet nem tud, éppen olyan jól tudhat csemetét ültetni, fát vágni, mint a magyar, hiszen a külföld erdőkulturája messze előtte van a mienknek, pedig ott franciák, németek, belgák stb. kezelik. Arra tehát, hogy valaki jó erdész legyen, nincs szüksége a magyar nyelv tudására, de igenis szüksége van arra mint magyar honpolgárnak a felettes hatóságával való érintkezésben és magában a társadalomban is.

Egyébként a királyi erdőfelügyelőségek — s ezt nem hagyhatjuk szó nélkül — nagyobb figyel-

Hajtás az erdőben.

Irta: Glück István.

— A „Vadász-Lap” után —

A nyár elmúlt, jött az ősz. Vártuk, mert ez a természet rendje. S jött is. Beköszöntött langyos melegével vagy borongós kódéval. Hiszen ezen semmi csodálkozni való. De csodálkozott rajta — ha szabad e kifejezést használnom — sok növény. Megbomlott egyik-másik s tavaszt várt nyár után ősz helyett. A sárga kankalin, az orgona, a vadgesztenye, sőt egyik-másik almafa is átugrotta az őszt, a telet s elkezdett virágozni, illatot lehelni az októberi levegőbe.

Aztán beköszöntött a november. A legszebb őszi napok virradtak ránk. Hulltak a fákról a levelek. Szálltak, szállingóztak zizegve, sóhajtozva, megcsókolva utolsó

utjokban még egyszer a galyat, az ágat, mely annyi időn át táplálta, növelte őket s aztán libegve, forogva, bukfencezve estek alá az anyaföld hidegülő arculatára a többiek mellé, a többiek fölé, közös sirba, közös temetőbe. S közbe a lomb egyre ritkult, egyre hézagossabb lett, úgy hogy akadálytalanul hinthette szét a fülledt levegőjü erdőben bágyadt mosolyát az őszi aranyos verőfény.

Kinek a rügyfakasztó tavasz, kinek az árnyéknevelő nyár, kinek a lombhullató ősz, kinek a fehér szemfödeles tél tetszik; de hogy akadna valaki, kit el ne bájolna, el ne büvölne, meg ne hatna az őszi pompa, e búbanatos tarkaság, melylyel az erdő ősszel kendőzi magát, hogy ne ríjon le róla úgy a bus enyészet, a szomorú elmulás, az nem lehetséges. Tultesz az erdő ilyenkor a festői rongyokba öltözött szomorúságon. Csak-hogy itt nincsen a mi bántaná a szemet, a mi ríkitó volna. Minden fának, bokornak megvan a maga gyász színe: egyiknek sárga, a másiknak barna, ennek bronz, annak piros, vagy lila, úgy hogy kikerül egy erdőben is a szízárványszínek egész tarkasága.

met fordíthatnának arra is, hogy mennyiben lett huszonöt év múltán érvény szerezve az erdő-törvény ama intézkedéseinek, melyek az erdészeti altiszti személyzetnek képesítésére és alkalmaztatására vonatkoznak s felfedezve az itt tapasztalható és nem is szórványos visszaéléseket, ezeket feltárnák a magas kormány előtt, hogy ezek végre-valahára megszüntetve legyenek. Egyoldalú intézkedésekkel ugyanis csak fél munkát végezünk, pedig hogy alapos reformra lenne szükség, azt senki sem tagadhatja.

A dohányzásról.

Az Egészség-Naptár szerkesztője, Marton Sándor dr. érdekes és megszívlelésre méltó dolgot mond el ez oly általánosan elterjedt szenvedelemtől. Cikkelye a következő:

Mindannyian gyermekkorunk tapasztalásából tudjuk, hogy a dohány leve, a nikotin, milyen mérgező hatása, a mikor a tiltott első szivart akartuk megéltetni. Az élvezet nem maradt hatás nélkül, rosszullet, elgyengülés, főfájás, hányás volt a következménye. Sőt a nikotin még a felnőtteknek is nagy méreg.

Kísérletezésekkel bizonyították be, hogy kisebb macdarak a nikotin szagától elpusztultak. Nagyobb állatokon tett kísérleti próbák azt mutatták, hogy csekély mennyiségű nikotin súlyos mérgezést, sőt halálukat is okozta. Hogy az emberek mégis oly szeretettel ragaszkodnak a dohányzás élvezetéhez, ez leginkább a szokásnak nagy hatalmában keresendő. Rendesen azok, a kik valamely

mérgehez szoktatják magukat, arról többé soha, vagy csak óriási küzdelem árán mondhatnak le. Láthatjuk ezt a bor, pálinka, szóval az alkohol élvezőinél, miként válnak alkoholistákká, nemkülönben a morfinistáknál, az arzénmérge szenvedélyes fogyasztóinál stb.

Igy vagyunk a dohányzással is; megszokjuk: a szokást a szenvedélyességig vittük. Hányszor van az orvos oly helyzetben, hogy bizonyos bajok mellett kénytelen betegének a dohányzást megtiltani, vagy mérséklését követelni és a beteg önküzdellel sem képes róla lemondani. Ugy mondja: „kivánja az orvos ur tőlem, hogy ne egyem, vagy bármi mást, de a dohányzásról lemondani nem tudok.”

A dohányzás sohasem egészséges, de nem volna több rossz szokásnál, ha mérsékeltten és ésszerűen gyakorolnók, mert például egy jól elköltött ebéd után egy erősebb szivart is eltűrünk, ha megszoktuk, míg esetleg evés előtt egy gyengébb szivar rosszulletet okozhat, szóval: ha meg tudnánk mindig találni azt a határt, hogy meddig szabad és mikor ártalmas. Az egyiknek napi tíz szivar sem árt meg látszólag, míg a másiknak már három-négy szivar is izgatja a szívét és a gyomor táján fájdalmakat okoz. A kik a dohány mérgeit megszokták és szívüket, garatgégijüket, idegeiket és agyukat is ennek bevételeire rákényszerítették, azoknál étkezés után az emésztést siettetni a szivar mérge. De mennyivel nagyobb azok száma, a kik egészségük kárára erőltetik magukra e veszedelmet. Hány esetben halljuk a dohányosok panaszait, hogy levertek, főfájás, álmatlanság, gyomortáji görcs, izgatottság stb. nyugtalanítják. Mindezen fenyítő tünetek, már egy kisebb foku idült nikotinmérgezésnek előjelei. Ha ily lehangelő jelenségeket nem veszünk figyelembe, akkor el kell tűrnünk ennek még súlyosabb kihatásait is. Időközben a szív körül a mell táján, fájdalmakat kell elszenvednünk, szabálytalan a szív működése, azután a lélekzetvétel is nehéz. A mértéktelen

Szinte az elragadtatás felkiáltása hangzik el ajkainkról, mikor szemünkbe ötlük többféle szín egymás közelében, úgy össze illenek, úgy össze vannak válogatva.

A fák alatt puha szőnyeg képződött asok lehullott levélből. Isten keze szötte bele az arabeszkeket csupa színes levélből, melyekbe az enyészet lopta bele a bájos színeket. A szép szőnyeg se tart örökké. Léte a levélhullástól függ. Ha lehulltak a fákról a levelek mind és sivatáron mered az égbe a millió kar millió kezével, ujjával — elpusztul a szőnyeg, megsemmisülnek az arabeszkék, a színek: elmossa őket a köd, a dér, az eső, megrothasztja a szőnyeget a nedvesség.

A faszorokon, hova intenzívebben szórja sugarát a nap, hamar kiszárad a földön pihenő levél; ott barna futószőnyeg keletkezik, melyen kackiás táncot rop a dudorászó őszi szél. Végig lejt rajta sokszor, mint valami uszályos hölgy s nyomait suhogva követi a millió levél; majd meg végig száguld rajta, úgy hogy mozgásba jön minden álmát alvó levél s harsogva követi háborgatóját; olykor aztán keringőt jár rajta és tölcsért formál a bolond

forgó szél a levelekből, a fák csucsáig, sőt tovább; máskor pajkoskodik, mint a vásott gyerek s marokkal szórja a levegőbe a leveleket, mintha szellemekkel csatáznék.

Még meg sem szoktuk az őszt, még kedvünkre sem gyönyörködhattunk benne s már elmúlt. Egyszerre minden átmenet nélkül ránk zúdult a tél csikorgó fagyával, mindent belepő, mindent eltakaró fehér szemfedőjével.

Tél van. Csillogó hó borít be mindent.

*

A kisjakabfalvi erdőben megharsant a vadászkürt méla hangja. A hajtás megindult — s mi fázva, didegelve vártuk a futó vad neszt.

Hideg volt, szokatlanul hideg — novemberben. A négy-öt ujnyi vastag hó csikorgott a talpunk alatt, mint a tél derekán. A fákat megfosztotta leveleiktől egy éjjel a hirtelen támadt fagy, s most csupaszon néznek egymásra, mintha egyik csüdalgoznék a másik alaktalanságán.

Ha valami felvert szarka vagy szajkó letelepszik

dohányzás garat- és gégebántalmakat idéz elő, az étvágyat rontja, gyomor és bélhurutot okoz.

Legnagyobb hatással van a dohányzás mérge az idegrendszerre. Nagyfokú főfájást, izomrángásokat, görcsöket, merevedéseket, hallási és látási zavarokat idézhet elő az idegrendszerben, mely a megvakulásig is fokozódhatnak (nikotin-vakság). Ezek az ugynevezett idült mérgezési tünetek, melyek csak idővel, fokozatosan lépnek föl és azért nem annyira veszélyesek, mint a nikotin (akut) gyorsan fellépő mérgezése. Az idült tünetek ellen még lehet védekezni, mert, ha — akár az illető egyedül, akár orvosa megfigyelése mellett — észreveszi a fenyegető tüneteket, akkor vagy mérsékelheti a dohányzást, vagy veszélyes esetekben beszüntetheti és így a veszedelem kisebb-nagyobb mértékben elkerülhető. Jóval veszedelmesebbek a nikotin hevenyen fellépő mérgezési tünetei, mert ebből: félelem érzése, nyugtalanság, izgatottság, levertség, szapora érlökés, hányás, hasmenés, szédülés, eszméletlenség, ájulás, nem ritkán merevgörcsök, sőt bár ritkán, de halál is beállhat. Az ily hevenymérgezetek mélyen alusznak és csak hosszú alvás után térnek magukhoz.

Mindezekből be kell látnunk hogy a dohányzás oly veszedelmes élvezet, a melynek tápláló hatása nincsen és a legjobb esetben is csak szükséges rossz. Csak-hogy inkább rossz, mint szükséges.

Szükségét még az erőszakkal sem tudnák kétségtenneken bizonyítani, de nagy veszedelmét még a dohánybarátok sem kicsinyelhetik. És hogy a sok mindenféle német csinálta mozgalomból (mint alkoholelleni, reformruhás, mider-ellenes, állatvédő, stb.) mégsem verődött össze egy nikotin-ellen mozgolódó szövetség, azt csak úgy lehetne magyarázni, hogy e misszionáriusok attól félnek, hogy példaadás végett nekik sem lesz szabad dohányozni — nyilvánosan; a midertől nem fél sőt még a nyilvános ivást is könnyen feláldozza, de a dohányzást, azt nem hagyja.

egyik épületfának meghagyott tölgy tetején a vágásban, ellátszik messzire — hisz nem takarja a lomb. Nem is igen bizik benne, hogy rejtekben maradhat, mert hamarosan felröppen a magasba s onnan tekint alá kíváncsiskodva, hogy vajjon mi történhetik odalenn, miért járnak oly sorba az emberek s miért zakatolnak kereplőkkel, csörtetőikkel. De alig veszi észre a puskás vadászokat, neki lódul s eszeveszetten repül messzire.

Rajtuk kívül alig akad más madár az erdőben. A cinkék, fekete rigók is inkább a falvak közelébe húzódtak, mert ott a kertekben inkább akad nekik való eledel. Az erdőt csak a futó vad keresi fel, hogy szélmentes helyein megpihenhessen. A nyul már szereti most az erdőt, benne tölti az egész napot és csak éjjel kóborol a sikon, a földeken. A nagy vad meg hol is lehetne másutt; ha nem az erdőben.

A mi erdőnk nem éppen vaddus. Őz is csak váltóvad benne, de akad legtöbbször, ha hajtatjuk. Szereti a szalonka is; de most már elkéstünk vele.

A hajtók egyre közelednek s még lövés sem esett.

Szóval, a dohány sehogy sem épületes az egészségre, egyik formájában sem, akár pipában, szivarban vagy cigarettaiban élünk vele. Csak arról lehetne szó, hogy e szükséges rossz közül, melyik a kevésbé ártalmas. Azért adunk itt egynémely megszívlelendő tanácsot.

Sokáig vita tárgya volt, hogy a pipa és szivar közt melyik egészségesebb. Egyenlő nikotin-tartalom mellett tényleg úgy áll a dolog, hogy a pipában a füst jobban leül, míg a szájba jut, nemkülönben a nikotin-mérreg részben a pipaszárba rakódik le, szükséges azonban a pipát és szárát gyakran kitisztítani. A cigaretta pláne annyiban is egészségtelebbe, mert a dohány mellett az elégett papír ártalmát is fokozza; továbbá gyors égése által mértéktelenebbül élvezzük. Gyakoribb a cigarettázóknál a garat-gégehurut, rekedt hang, mert a cigarettázónak szokásává válik, hogy a füstöt az orrán keresztül bocsájta ki, vagy lenyeli.

Mihelyt kényelmetlenül érzi magát a dohányzó, forduljon orvoshoz tanácsért. Csak annak szabad a dohányzást kultiválni, a kinek az orvos megengedi, például idegeseknek, szivbajosoknak, gyomorbajosoknak, gégehurutosoknak, szembajosoknak méreg a dohányzás. Lehetőleg étkezés előtt ne dohányozzunk, mert az üres gyomrot tulizgatja a nikotin és az étvágyat elrontja.

Helytelen és ártalmas szokás a szivar végét leharapdálni és a szájban tartogatni, mert a száj nyála a dohányt kilugozza, melyet gyakran lenyelünk, sőt gyakran még a dohánytörmelékek is ily módon a gyomorba jutnak. Legjobb a szivar végét levágni és tisztán tartott, elég hosszú szivarszipkából, vagy lehetőleg egész tiszta papírszipkából elszívni. Az sem tanácsos, hogy egy szivarra többször rágyujtunk; a kihűlt szivarra nikotin rakódik és hatása intenzívebb lesz. Hogy hány szivart szivjunk? Erre nehezen lehetne határozottsággal és így általánosságban válaszolni. Kiszámították, hogy 3—5 közép nagyságú és közepes erősségű szivar, vagy ennek

S állni egy helyben mozdulatlanul, mikor majd megvesz az Isten hidege, nem könnyű s nem valami kellemes dolog. Hja, ha izgatja az embert a futó vad nesze, ha magunk nem is lövünk, az más! Fölvillanyozza az embert úgy, hogy elfelejti a baját.

Végre megkönyörült rajtunk néhány nyul s neki szaladt vonalunknak s puffogott vidáman, élesen a fegyver a didergő kezekben.

A második hajtás érdekesebb volt. Volt benne őz is két darab s a szerencsés én voltam, mert mellettem rohantak tova. Az első, a bak fekve maradt előttem, a másik bal szomszédomnál tört ki, de a lövés pillanatában elrántotta magához kötött vizslája, úgy hogy a lövés célt tévesztett.

A szép áldozat látása egészen felvillanyozta a didergő társaságot. Szaporábban indult meg a következő hajtás, de kevesebb eredménnyel. Egy pár rongygyá lőtt nyul volt csak a zsákmány.

De a következő újra érdekes lett. Két őz volt benne. Egyik a vonalon tul tört ki, a másik lövésre ke-

megfelelő dohány anyaga egy közepes erőben levő dohányos egyénnek nem okoz észrevehető ártalmat. Azonban gyermekeknek husz éves korig határozottan tilos a dohányzás.

Az Évkönyv

nyomásának előhaladását kissé megakasztották az elmúlt ünnepek, de azért reméljük, hogy a munkát a folyó hónap végeig befejezhetjük s a műnek szétküldését a jövő hó elején megkezdhetjük. A késedelemnek több oka is van. Így a nyomtatáshoz csak akkor foghattunk, midőn a megrendelések a kiadással járó költségeket legalább részben biztosították, a mi elég későre esett; a másik ok az, hogy első tervünk szerint az Évkönyv terjedelme csak mintegy 140 oldal lett volna, míg most kitűnt, hogy ennél körülbelül 100 oldallal terjedelmesebb lesz. A várakozásért tehát tisztelt megrendelőink bőven kárpótolva lesznek az által, hogy sokkal nagyobb könyv birtokába jutnak.

Azok közül, kiket mint lapunk előfizetőit ismerjük, még mindig nagyon soknak, több száznak a nevét nem találjuk a Évkönyv előfizetőinek sorában. Felkérjük az illetőket, hogy erre vonatkozó előfizetéseiket e hó folyamán beküldeni szíveskedjenek a következő cím alatt: „Évkönyv“ kiadóhivatala, Szászsebes.

Ujabban a következő rendeléseket jegyeztük be:

- 494. Lótos János, Görgény-Szt.-Imre.
- 495. Székely Ferenc, Gyulafehérvár.
- 496. Kormos Sándor, Felsőbánya.
- 497. Oberkirch Gyula, Szt.-Margita.
- 498. Bódogh János, Szepesolaszi.

rül éppen ugrás közben. Összerogyott, de talpra szökve berontott az erdő tulsó felébe s ott megkapta a kegyelemdőfést.

Több özre nem is tettünk lövést — s csak néhány nyullal és egy árva, itt rekedt szalonkával szaporítottuk a zsákmányt.

Nem is hajtottunk meg minden területet, hanem fedél alá siettünk. Metsző hideg szél támadt, mely havas felhőt terelgetett maga előtt. S fölénk érve, apró szemcsés havat zuditott reánk. S szállt, esett a hó sűrűen és szürke lett egyszerre az egész vidék, mintha köd borult volna a tájra. A napnak se hire, se hamva, úgy hogy szürke este lett, pedig még csak három órával múlt el dél.

A meleg szobából csakhamar nevethettük a szelet...

Jó tanács. — Ah, csak tudnám, hogy mivel tehetném boldoggá a vőlegényemet!

— Megmondom én neked:

— Ne menj hozzá nőül!

499. Csomós István, Ten.

500. M. kir erdőgondnokság (10 péld.,) Déva.

A NAGYVILÁGBÓL.

A világ összes nevezetesebb eseményei háttérbe szorulnak a hét legnagyobb eseménye mellett, mely nem más, mint hogy Port-Arthur kapitulált. Hosszu nyolc hónapon át állta a legborzalmasabb ostromot, mely vizről és szárazról egyaránt érte, az erősség védő serege, élén a magának halhatatlan nevet kivívott Stössel tábornokkal. Hogy mennyi és milyen szenvedéseken kellett a védőknek átesniök, azt majd csak ezután fogja a világ megtudni, mert az eddigi hírek csak találgatások voltak. Stössel tábornok — belátva, hogy az erősséget már úgy sem tarthatja addig, míg valahonnan segítséget kaphatna s elkerülendő a további haszontalan vérontást — felajánlotta a tisztességes feladást Nogi tábornoknak. A japán császár beleegyezett abba, hogy a védő sereg fegyveresen, bántódás nélkül elvonulhasson a várból, sőt még azt is elengedte, hogy tanusított hősiességéért a japán seregek tisztelegjenek neki, Stössel tábornoknak pedig üdvözlét küldte. Az oroszok a várból való kivonulásuk előtt a kikötőben lévő hadihajók legnagyobb részét felrobbantották, hogy azok az ellenség kezébe ne jussanak.

Egyébként mi idehaza sem állunk sokkal jobban az összelődözött Port-Arthurnál, mert ime az újév ismét meghozta nekünk a törvényen kívüli (ex-lex) állapotot, a melyben már most meg is maradunk a képviselőválasztások befejezéseig, illetőleg addig, míg majd az új országgyűlés megteremti a rendet. Reméljük, hogy ez mihamarább megtörténik, mert bizony elég keserves viselnünk az előbbi ex-lex szomorú következményeit. Adja Isten, hogy minden jóra forduljon!

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Erdőörök vallomása

vadászati kihágásoknál.

A felesketett s szabályszerűleg bejelentett és megbízott erdőör mint vadörnek hit alatt tett vallomása kellő megerősítő ellenbizonyíték hiányában a vadászati törvény 40. §-a értelmében egymagában is teljes hitelt érdemlő alapul szolgál a bár tagadó panaszlott ellenében.

Ebben az értelemben határozott a m. kir. belügy-miniszter az 1891. évi szeptember hó 12-én 1857/kh. szám alatt Biharvármegye közönségéhez intézett következő rendeletében:

„A vármegye alispánjának 1890. évi december hó 8-án 331/kih. sz. a. kelt másodfoku ítélete, mely szerint

a tenkei járás szolgabírája által hozott első foku ítélet megváltoztatásával O. B. tenkei lakos a G. P. panasz következtében a 1883. évi XX. t. c. 27. §-a alapján ellene emelt vadászati kihágás vádja és annak jogkövetkezményei terhe alól felmentetett és panaszos 2 frt orvosi látletet és 4 frt tanudijnak megfizetésében marasztaltatott el, a panaszos és panaszlott által közbetett felebbezés folytán felülvizsgáltatván, megváltoztatatik és panaszlott az orvvadászat miatt az 1883. évi XX. t. c. 27. §-a alapján felerészben a feljelentő uradalmi erdőgondnokságot, felerészben a tenkei szegényalapot illető 100 frt pénzbüntetésben, igazolt vagyontalanság esetén tíz napi elzárásban, az eljárási és a felmerülhető tartási költségek megfizetésében marasztaltatik el.

S. M. felesketett uradalmi erdőőrnek esküvel is megerősített azon vallomása ugyanis, hogy panaszlottal az 1889. évi február hó 8-án délután 2 és 4 óra között a nagyváradi püspökség tulajdonát képező tenkei erdőben fegyverrel találta és őt meg akarván zálogolni, ellene fegyvert fogott, őt veszélyesen fenyegette sőt ellene — a mennyiben köztük a panaszlott arcán nyomokat is hagyó dulakodás fejlődött ki, erőszakot használt, nem cáfoltatik meg sem panaszlott tagadásával, sem azon állításával, hogy a kérdéses napon egész nap házánál foglalatostkodott, miután ezt özv. I. B.-né, B. I. F.-né és B. M. mentő tanuk által szintén hit alatt tett vallomásokkal kellőleg nem igazolta, mert I. B.-né vallomásából kitűnőleg is panaszlott a szóban forgó napon a háztól egy izben eltávozott, mert továbbá B. I. F.-né nem volt állandóan panaszlottal és végre mert B. M. vallomása a tett elkövetésének idejét illetőleg nem elég határozott.

Ennélfogva és még különösen azért is, mert az e helyről elrendelt póttárgyalás során kitűnően az, miszerint az uradalmi erdőnek, melyben a kihágás elkövetetett, Tenke felől eső azon része, melyen a panaszlott feljelentő S. M. uradalmi erdőőr hazatérni látta, panaszlott lakásától csupán 450 méternyire, 10 perc alatt bejárható távolságra fekszik s így a panaszlottnak elég ideje lévén a kihágást a délutáni megjelölt órákban elkövetni és még azon felül lovait a kovácshoz is elvezetni. S. M. uradalmi erdőőr hit alatt tett vallomása az 1883. évi XX. t. c. 40. §-a értelmében teljes bizonyító erővel bírónak volt veendő és minthogy az abban felhozott körülmények az orvvadászat által elkövetett kihágás ismérveit képezik, a panaszlott a fent kitett alapon és mérvben volt marasztalandó. (Vadászati ügyben hozott kormányrendeletek stb. gyűjteménye).

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Egyiptom leggazdagabb embere meghalt.** Kairóból jelentik, hogy ott meghalt Mensauí pasa, Egyiptom leggazdagabb embere. Mensauí egy meggazdagodott fellah, tehát előbb egyiptomi paraszt volt, aki

halálos ágyán már az egész Kerachpehi egyiptomi tartományt mondhatta magáénak. Nevéhez igen érdekes epizód fűződik, amely két évvel azelőtt izgalomban tartotta az egész tartomány lakosságát. Raglich khedive birtokán ellopták a két legszebb bikát. Mensauí pasa, a khedive személyes barátja feltette, hogy a tetteseket ki fogja nyomozni; a két parasztot, akiket lopással gyanúsított, letartóztatott. A parasztok tagadták a tetteséget, Mensauí pasa sajátkezüleg elnászpácolta és újból lecsukatta őket. Ezt azonban az angol hatóság nem hagyta annyiban és elítélte a pasát, az egyiptomi büntetőjog szerint három havi börtönre. A parasztból lett gazdag pasa erre kérésre fogta a dolgot és azt az ajánlatot tette, hogy egy kétkaru mérlegnek egyik serpenyőjére állítsák a két lopott bikát, a másik serpenyőbe pedig annyi aranyat raknak, hogy a bikák súlyával egyenlő lesz, csak bocsássák szabadon. Az angolok kérlelhetetlenek maradtak és Mensauí kénytelen volt a büntetését kitölteni. Mensauí mindamellett legnagyobb jóltevője volt országának és az utolsó időben gyakran milliók adományokkal boldogította országát. A egyiptomi felkelés idejében is, huszonkét évvel ezelőtt, ő volt az egyedüli, aki szorosan összetartott az európaiakkal és nem kevesebb, mint 42 kitüntetés diszitette mellét.

* **Mérgek prémek.** Az amerikai hölgyek nagyon meg vannak ijedve. Egy tudós kiderítette, hogy azok a prémek, a melyeket a szép yankee hölgyek viselnek magukon, többé-kevésbé mérgesek, sőt egy-egy új prémes bundának vagy boának a viselése határozottan életveszélylyel jár. A tudós 42 különféle prémet vizsgált meg s valamennyinél úgy találta, hogy e drága prémek kidolgozására sokkal több arzénikumot használtak föl, mint a mennyit a törvény megenged. Az amerikai törvény egy négyszög méter szőrme kidolgozására csak 6 centigramm arzénikumot enged, az amerikai szücsök azonban négyszög méterenként 5, 8, sőt 10 grammot, tehát hatszázszor, nyolcszázszor annyit használnak, mint amennyi szabad.

— **Hibaigazítás.** A nyomda hibás betördelése következtében sajnálatos hiba csuszott be lapunk múlt számába. Annak harmadik oldalán ugyanis második cikkünk egy része tévedésből a tárcába keveredett. A két cikk helyes értelmét úgy kapjuk, ha a második cikkből a második hasábot a 3-ik oldal aljáig olvassuk, míg a tárcánál a 3-ik oldal első hasábjáról át kell térni a 4-ik oldal tárcarovatának első hasábjára. A nekünk is nagyon kellemetlen tévedésért tisztelt olvasóink elnézését kérjük.

— **Erdész segéd** kerestetik a gróf Breunner-féle uradalomhoz. Feltételek: az erdőri szakiskolának jó sikerrel való, elvégzése a magyar és németnyelvnek szóban és írásban való birása. Azok, kik katonai kötele-

zettségüknek már eleget tettek, előnyben részesülnek. Folyamodványok okmánymásolatokkal felszerelve az említett uradalom erdőhivatalához (Zseliz, Barsmegye) folyó hó 20-ig küldendők.

— **A legnagyobb karácsonyi ajándék.** A szegényemberek fabábuitól kezdve a milliomosok mesés karácsonyi ajándékáig óriási lépcsőzet vezet; ennek legfelsőbb fokán bizonyára az a karácsonyi ajándék van, a melyet — a mint New-Yorkból jelentik, — Rockefeller, a petroleumkirálynak nevezett amerikai milliomos, a chicagói egyetemnek adott. Rockefeller ugyanis tizenöt millió dollárt adományozott egy technikai fakultás felállítására; ezenkívül pedig azt is megígérte, hogy az új fakultás építési költségeit szintén a sajátjából fogja fedezni.

— **Az utolsó karácsony.** Nyitráról jelentik: Petrovics András nyitrai 14. honvédgyalogezeredbeli közlegény egy bars megyei faluban töltötte a karácsonyt. Kedden a korcsmában összeszólalkozott egy közöshadseregbeli tizedessel és dulakodás közben oldalfegyverével agyonszurta, azután több embert, a ki a tizedes segítségére sietett, összeszurkált. Petrovics még akkor éjjel gyalog ment Nyitrára, hol szolgálati fegyverével agyonlőtte magát.

— **Vigyázatlan apa.** Novák János bakabányai pusztai lakos forgópisztolyát tisztította. A pisztoly tisztítás közben elsült. A golyó Novák öt éves kis fiának gégéjén ment keresztül. A gyermek azonnal meghalt.

— **Harc a medvékkel.** Berlinből táviratozzák: Fischer Tivadar állatsereglet-tulajdonosnak kellemetlen kalandja akadt minap este. A mikor bement a ketreche, ahol két medve volt, az állatok rátámadtak. Fischer ostorával közéjük csapott, majd az egyik medvét ököllel orron ütötte, de mindez nem háritotta el a támadást. A mikor már több sebből vérzett, segítségért kiáltott. Alkalmazottai vasrudakkal a ketrechez siettek és szétzavarták a megvadult állatokat, úgy hogy Fischer kifuthatott a ketrecből, kint eszméletlenül rogyott össze. Súlyosan megsebesülve a kórházba vitték.

— **Gyilkos és öngyilkos csendőr.** Zuravice galíciai faluban Wojczik csendőr-örvezetőnek viszonya volt Felsen Fánival, a korcsmáros leányával. Az apa nem jó szemmel nézte ezt a viszonyt s leányának megtiltotta, hogy a csendőrrel érintkezzék. Mikor Felsen a napokban egy üzleti utról hazatért, a csendőrt ismét a leányánál találta. Felsen alaposan lehordta őket, mire Wojczik eltávozott, de pár perc múlva visszatért a szobába s Felsent szó nélkül lelőtte. A leány rémülten menekült, de a csendőr utána eredt, őt is lelőtte, azután pedig önmagát lőtte szíven. Mind a hárman meghaltak.

— **Leesett a vonatról.** Az oravicza-temesvári vasúti vonalon szörnyű baleset történt. Oravicza és Jaszenova között Kövér Sándor kisegítő kalauz, a mikor egyik kocsiról át akart szállani a másikra, leesett a vonatról és eszméletlenül terült el a földön. A vonaton nem vették észre a balesetet. Véletlenségből úgy esett,

hogy Oraviczában szükség volt néhány kocsira és Jaszenovába telefonáltak értük. A mikor a kért kocsikat egy lokomotívval Oraviczába vitték, utközben ráakadtak a szerencsétlenül járt kalauzra. Kövér oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy az orvosok nem biznak felgyógyulásában.

— **Lenyelte a váltót.** Paisics Lyubomir mokriini lakos, egy deszki embertől százsz koronát vett kölcsön s tartozásáról váltót állított ki. A váltó lejárt, de Paisics nem fizetett, sőt kereken letagadta, hogy pénzt kapott volna. A hitelező erre megmutatta Paisicsnak az aláírásával ellátott váltót. Az adós hirtelen szájába dugta és lenyelte a váltót. A meglepett hitelező elkésredésében előbb torkon ragadta az adóst, de a mikor meggyőződött róla, hogy a váltó már eltűnt, eleresztette Paisicsot s följelentette őt a bíróságnál.

— **Öngyilkos gyáros.** Berlinben ciankálival mérgezte magát Hecht Vilmos jómódu márványgyáros, a kinek gyára 180 munkást foglalkoztatott. Hecht külön szobában aludt és gyermekei korán reggel gyanus hörgeést hallottak. Még élt, a mikor bementek hozzá, de csakhamar meghalt, bár hirtelenében orvost is keritettek. A hatóság lefoglalt két üvegcset, a melyekből az öngyilkos mérget kevert magának.

— **Megfojtott magánzó.** Lőcséről jelentik, hogy Szilveszter éjjelén rablógyilkosság történt Szepes-Belán. Frank Frigyes ottani gazdag magánzót ágyában megfojtották és pénzétől kifosztották, a tetteseknek semmi nyoma.

— **Halászkaland a hóviharban.** Sopronból jelentik: Minap itt az a hír volt elterjedve, hogy az ujév napján dühöngött hóviharban több rákosi halász elpusztult a Fertő vizében. Ma érkezett meg a rákosfertőparti közsgből a hivatalos jelentés, hogy a halászok nem pusztultak el. A kilenc halász Szilveszter napján enyhe időben a tó vizére szállt, hogy a halakat bevonja. Munka közben nagy hóvihar lepte meg őket és hogy a szélvész a csolnakokat el ne sodorja, a tó zombékjai közt huzták meg magukat. Csak egyikük kísérelte meg a partraszállást és ezt a vihar órajárányira elsodorta és csak éjfél után 3 órakor ért haza. A többiek az egész éjt a tó vizén töltötték és csak reggel vergődtek haza. Az éjjeli viharban, 12 fokos hidegben borzasztó kinokat szenvedtek, végtagjaik elfagytak és mind a nyolcnak állapotja súlyos.

— **Kéjgyilkosság.** Kegyetlen kéjgyilkosság történ a múlt éjjel, mint levelezőnk táviraia jelenti, a temesvári központi pályaudvar közelében. Az áldozat egy 24 esztendőes mehalai oláh leány, Gyura Katalin, a ki tegnap délben indult a városba, hogy kedvesének, egy tűzérkatonának, egy pár keztyűt vigyen ajándékba. Azóta nem tért vissza s másnap reggel csontkeményre fagyott holttestét úgy találták uég a vasút mellett. A hulla helyezete, a vér- és folyogatási nyomok mind azt bizonyítják, hogy több férfi állatias merényletet követett el a szerencsétlen leányon. Eddig a tetteseknek nyoma sincsen.

— **Tömeges katonaszabadítás.** Sátoralja-Ujhe-lyen nagy feltűnést kelt dr. Orlay Antal honvédelmi miniszteri titkárnak miniszteri biztosként való kiküldetése a sztropkói járásba. A miniszteri biztos, a ki a sztropkói izraelita anyakönyvi kerület anyakönyvét vizsgálta át katonai szempontból, óriási visszaéléseknek jutott nyomára. A sztropkói járásban ugyanis — mint ez egész Zemplén-megyében köztudomású — a németül és magyarul vezetett izraelita anyakönyvek meghamisítása által az izraelita katonakötelesek évtizedek óta százával menekültek meg a katonai kötelezettség alól. Az e részbeli vissza-éléseket a miniszteri titkárnak évek óta folytatott vizsgálata alapján sikerült kinyomozni s megállapítani. A közönség nagy érdeklődéssel várja a vizsgálat eredményét és a visszaélést elkövetők megbüntetését.

— **Véres utcai harc.** Dévény-Ujfalu, pozsony-megyei községben karácsony hétfőjén este szomorú dolgok történtek. Ittas korcsmanép összetűzött a csendőrökkel és a verekedés folyamán az egyik csendőr fegyverét használta. Egy lövésére két ember holtan esett össze, míg egy harmadik életveszélyesen fekszik a pozsonyi kórházban. Az eset részletei a következők: Hétfőn este 10 óra tájban a dévényujfalui korcsmában körülbelül 60—80 főre menő részeg tömeg dulakodott. A község birája hiába intette őket nyugalomra, nem hajtottak a szavára, úgy hogy a bíró a csendőrlaktanyából kért segítséget. Felhívására Várhelyi Márton csendőrmester és Luptovics Tivadar csendőr jelentek meg az ivóban. Várhelyi felszólította a duhajkodókat, hogy hagyják el a helyiséget. De a helyett, hogy az atyafiak hazamentek volna, a korcsma ajtaja előtt tömörültek és közáporral támadták meg a csendőröket. Az egyik kő Várhelyi őrmester kezét érte s erre ez felkapta fegyverét s abba az irányba lőtt, ahonnan a kő jött. A golyó Ebringer Jakab 24 éves kiscgazdát és Holzmüller János 23 éves napszámost megölte, Martanavics Mihály 23 esztendősnapszámós pedig életveszélyesen megsebesült. A nép erre rémülten futott haza. A pozsonyi szolgabírószék nyomában megindította a vizsgálatot.

— **Új tengeri szörnyek.** Nagy ijedelmet okozott a napokban „Malta”-szigetének halászlakossága között Carachi kapitánynak, a „Gleneagles” hajó parancsnokának egy jelentése. A kapitány ugyanis azt jelentette, hogy amikor december huszonegyedikén a nagy kikötőből kihajózott, magában a kikötőben szokatlanul nagy tömegű delfincsapatot látott sűrőgni. A kapitánynak feltűnt a dolog, de magyarázatát adni nem tudta. Nem sokáig töprengett azonban a jelenség fölött, mert a hajó manőverei minden figyelmét igénybevérték. A partoktól körülbelül egy mértföldnyire távolodva, kint a nyílt vizeken aztán megkapta a kikötőbeli delfinek magyarázatát. A hajó közvetlen közelében ugyanis három óriási tengeri szörny bukkant föl a habokból, amelyek minden félelem nélkül követték a hajó futását. A kigyó-alaku szörnyek mindegyike lehetett vagy hatvan láb hosszú és semmi, eddig ismert tengeri állathoz nem hasonlítottak. Mozdulataik gyorsak és könnyedek, erejük pedig valósággal rettenetes lehet. Bizonyára e szörnyek

elől menekültek a delfinek a kikötőbe. Carachi kapitány azt mondta jelentésében, hogy a szörnyek még a nagyobb halász-járművekre is veszedelmesekké lehetnek, azért tehát a legnagyobb óvatosságot ajánlja a halászsoknak. A hatóság valószínűleg elővigyázati rendszabályokat fog alkalmazni.

Szerkesztői üzenetek.

Kraftsik Adolf urnak, **Kisberezna.** A vadászati törvény 13. §-a megengedi ugyan, hogy a ragadozó vagy kártékony állatokat a birtokos saját területén még abban az esetben is elpusztíthassa, ha a vadászat bérbe van adva, arról azonban, hogy az így elpusztított vad kinek a tulajdonát képezi, nem intézkedik. Erre egyébként nincs is szükség, mert a bérlő a vadászterület kibérlésével jogot szerzett magának a területen található összes vadállományra s így az — bárki által is ejtessék el — az ő kizárólagos tulajdonát képezi. A birtokos tehát köteles az általa lelőtt vagy másképp elpusztított ragadozó vagy kártékony állatot a vadászatbérelő rendelkezésére bocsátani, de viszont — véleményünk szerint — igénye lehet a meghatározott lődíjra. A vadnak jogtalan eltulajdonítása tulajdon elleni kihágást képez s mint ilyen a büntető bíróság által lesz megtorolva. — **Dorogi Márton** urnak, **Felsőbánya.** Érdekében megtesztük a lehető, de azért biztos eredménnyel nem kecsegtethetjük. Az Évkönyv megrendelésével még nem készt el, mert azt az eddigi megrendeléseket kétszerezsen meghaladó példányban nyomtatjuk, jól tudván azt, hogy látva annak hasznos voltát, előbb-utóbb mindenki igyekezni fog magának megszerezni. — **Klespitz János** urnak, **Sopron.** Erdőőri szakvizsga letétele nélkül bajos bejutni az erdészethez, bár egyes állami erdőhivatalok olyan esetben, ha nincs megfelelő szakvizsgázott pályázó, a csendőrségtől vagy katonaságtól jelentkezőket is kinevezik, ezek természetesen kötelesek azután a szakvizsgát záros határidő alatt letenni. A kincstári személyzetnél meglehetősen korlátozva van a vadászás, mert újabban a kincstári területek legnagyobb része bérbe van adva s így a bérlő tetszésétől függ, hogy megengedi-e s mely vadnemekre a vadászt. A vadászati ismeretek elsajátítására legjobban ajánlhatjuk Lakatos Károly: „Vadászmesterség Könyve” című művét, melyet megrendelhet Endrényi Imre könyvkereskedőnél Szegeden.

A kiadóhivatal postája.

Bódogh János urnak, **Szepes-Olaszi.** A beküldött összegből 2 koronát az Évkönyv előfizetésére jegyeztünk be, mint azt az erre vonatkozó rovatunkból is kiveheti. A lapot január elejétől utnak indítottuk. — **Oberkirch Gyula** urnak, **Szt.-Margita.** A kérdésben forgó 2 koronát bevettük az Évkönyv előfizetésére s ennek alapján nevét beiktattuk az előfizetők névsorába. A vadász-évad adatait most is szívesen vennők. Üdvözlét!

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész,

a százszebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

7—

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorssajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

Szászvárosi Könyvnyomda R.-T. címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. január 8.

15. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Magyar szakvizsgák. — 2. A dohányzásról. — 3. Tárcsa: Hajtás az erdőben. — 4. Az Évkönyv előfizetői. — 5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különfélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek. — 10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kiváratra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI

 ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár munkában van s a következő tartalommal fog megjelenni:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemlék kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Hasznos madarak jegyzéke.
27. Duvadak mérgezése.
28. Kitömésre szánt állatok kezelése.
29. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
30. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet fog képezni. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Ennek alapján teljesen indokolt az

Előfizetési felhívás

melyet ezennel az Évkönyvre hirdetünk.

Az Évkönyv előfizetési árát potom 2 koronára tettük, hogy így módjában legyen azt a legszegényebb sorsu erdészeti és vadászati altisztnak is megszereznie.

Az évkönyv nem lesz bolti áru s így abból csak annyi példányt nyomtatunk, a hányra az előfizetési díj folyó évi november hó végéig hozzánk be lesz küldve. Siessen tehát mindenki beküldeni a 2 korona előfizetési díjat, hogy így tájékozva legyünk a nyomtatandó példányok számáról. Az előfizetés beküldője olvashatóan jegyezze fel nevét, lakását, utolsó postáját és a vármegyét.

Az előfizetés a következő címen küldendő:
Az „Évkönyv“ kiadóhivatala, Szászsebes.

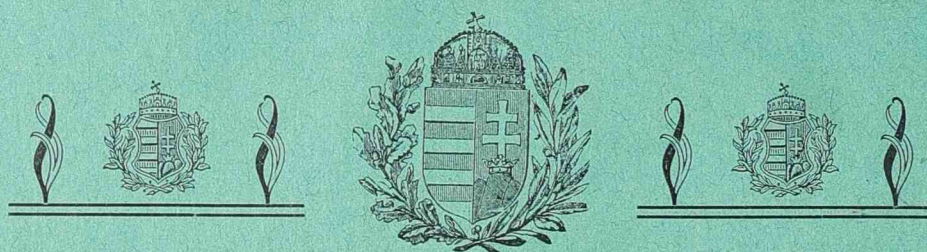
Szászsebes, 1904. év október havában.

PODHRADSKY EMIL,

Az ÉVKÖNYV kiadója.

1899. SZEGED: OKLEVÉL. 1900. AZ ORSZÁGOS IPAREGYESÜLET BRONZ DISZ-ÉRME.

Magyar Magpergető-Gyár

Erdei csemetekert

és díszfenyőtelep

Faragó Béla

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLÍTÓ

== ZALA-EGERSZEGEN. ==

Tisztelettel kéri a magyar erdész közönséget, hogy

erdei vetőmag és erdei
csemete, továbbá díszfenyő

szükségletének beszerzése alkalmával hézagpótló hazai iparvállalatát az eddig is kitüntető módon megnyilatkozott becses pártolásában megtartani méltóztassék. — Cégem erdőbirtokosoktól is szívesen vásárol mindennemű famagot és annak idején mintázott ajánlatokat kér.

Az 1902. II. MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS POZSONY: ARANYÉREM ÉS ELISMERŐ OKLEVÉL.

1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS SZATMÁR: DISZOKLEVÉL. 1903. CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓI CIM.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” gyorsajtóján 1904.